

HALMAI TAMÁS (1975) Pécs-Somogy

HALMAI TAMÁS

Előfeledések (LXVI–LXX.)

HORIZONT

Közeledben a csönd artikuláltabb.
Magammá ülepszik bennem a rém
illantával megtűnő idegen.
Azután: az se. Csak egymásolók,
kettő nevében hallgató jelenlét,
állapotra kész azonosulás.
Horizont kémelek, kik vagyunk, ha nem.

SZAVANNA

Surrog a tudat evolúciója,
a virág anygalt bont, a kert világot.
Merész igazság hordaléka légy,
ha folyót szeretsz. Tengerlő derű
képzeltetik az ész partvidékére.
Az oroszlán is folyamat, áramlik
szavannánk. Tikkadó taót ki látott?

MESTER

Mikor elhagyta az utolsó vágy is,
és lemondott mindahány szenvedélyről,
és fájdalmak és balhitek helyett
a tiszta Üresség töltötte ki,
és tudata a formák világából
visszavonult a nirvána fényébe,
a Mester felnyögött: „Unatkozom”.

TANÍTVÁNY

A tanítvány leült a kerti székre;
s a kerti szék helyet foglalt alatta.
Az ifjú elbeszélte, mi az álma;
a szavak elmondták, mit hallgat el.
Aztán csak várt a Végső Bölcsességre;
s a Végső Bölcsesség is várta őt.
A Mester töltött még a málnaszörpéből.

RÉSZREHAJLÁS

„it's almost like salvation,
it's almost like the blues”
Leonard Cohen

Egésztől távolít a részrehajlás;
de rész és hajlás maga is: egész!
Hol a kiút? Ha „bent” sincs. Sem a „sincs”.
Angyalok szerint emberé a döntés;
de az angyalt is: ember dönti el.
Szó tettet száját, szívet megszokás.
Test éhít negyedik dimenzióra.

**DEÁK VARGA RITA, Szárnyak Színháza (Rítustanulmány, rendező: Csetneki Gábor),
Expanzió XI. – „Unió / A híd” az Ipolyon, Nagybörzsöny, Szent István-templom, 1999**